

פגישת אימון ראשונה ממוקדת משחוק ערכים (גמיפיקיישן) עוצמת תהליך המשחוק על ההחלטה להמשיך התהליך האימוני

עדי זזיו הגיעו לפגישת ראשונה בכדי לבקש תהליך אימוני לבנם יותם אשר עבר לחטיבת ביניים וההורים מזהים שינוי משמעותי לרעה בהתנהגותו: מילד טוב ומתמיד הוא הפך לילד "מבריזן" משיעורים ומימים שלמים בבית הספר בתואנות שונות. לאחר היכרות קצרה והגדרת "החזקה הפסיכולוגי" בינינו בו הובהר להם כי הפגישות שלי עם יותם יהיו חסויות עבורם וקבלת הסכמתם לכך- החלטתי להכיר אותם, לא דרך איך שהם יספרו לי אלא דרך משחק הערכים שלהם.

ביקשתי שנשחק שלושתנו על מה שחשוב...לכל אחד מאיתנו בעולמנו האישי. החלטתי שנשחק באפשרות המשחק הנקראת: "אחד פלוס ארבעה" (1+4) ובכוונה לא שיתפתי אותם במידע לגבי המודל התלת-צירי לערכים (למרות שהם הסתקרו ושאלו על פשר הכדורים בצבעי: אדום או כחול או ירוק המופיעים על כל קלף). כל אחד מאיתנו קיבל 5 קלפים אקראיים מהקופה והיה צריך לסדר אותם כך שהקלף החשוב לו ביותר יישאר מאחור (קלף שאיננו ניתן לחטיפה) וארבעת הקלפים האחרים יהיו מקדימה (והם ניתנים לחטיפה). המשחק התנהל עם קלפים פתוחים כאשר כל אחד נותר בכל סבב עם חמישה קלפים אבל רשאי לשנות את סדר הקלפים מקדימה ומאחור. כל אחד בהגיע תורו שיתף את האחרים בהתלבטויותיו, בווייתורים ובבחירות שהוא עשה. היופי באפשרות משחק זה הינו שישנה התבוננות ושמירה על הערך החשוב ביותר והחלפתו מעת לעת בערך חשוב יותר.

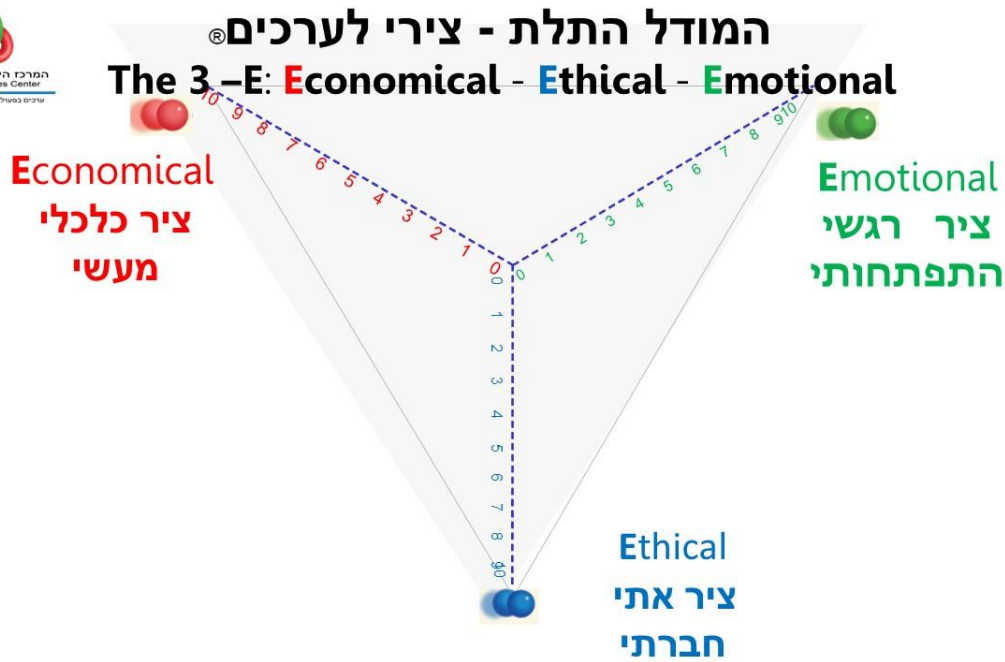
בחרתי להצטרף למשחק ולחשוף את עצמי וערכיי האישיים במהלכו, על מנת לגבש אמון ראשוני הכרחי להמשיך התהליך.

לאורך כל המשחק שמי לב לדבר שבלט מאוד אצל שני בני הזוג: בשום שלב של המשחק ועד לסיומו לא היה להם "ערך אדום" מאחור (הציר האדום הינו הציר הכלכלי-מעשי) (*).

בסיום תהליך המשחוק כל אחד מהם קיבל דף לעבודת בית ובו היה עליו לדרג את חמשת הערכים האישיים החשובים לו ביותר ועל סולם של 4-9 לתת לעצמו ציונים: המצב המצוי (כיום), המצב הרצוי (בעתיד) ומהו הפער בכל ערך. הצעתי להם לחשוב על התהליך ועל הטבלה ולשוחח עליה בבית.

כשהתחלנו לשוחח על תהליך המשחוק והעובדה שלאורך כל המשחק נראה שהערכים הכלכליים-מעשיים חשובים להם הרבה פחות. והתחיל סבב של שאלות שלי אל מול תשובותיהם.

נתמצת את העיקרים: בשנה האחרונה עברו מעיר אחת במרכז לעיר יוקרתית ויותר עבר לחטיבת ביניים במקום חדש. זוג שמשחק ברמה טובה אבל אף אחד לא לוקח אחריות על ניהול כלכלי של הבית והמינוסים גדולים. לקראת המעבר בקיץ הבנק סגר להם את האשראי, מה שגרם לאווירה לא טובה ביניהם וויכוחים קולניים לעיתים (שבדיעבד הבינו שאותם יותם שמע כנראה), וכשיותם ביקש נעלי התעמלות חדשים- קיבל נעליים לא ממותגות שבקרב החבורה החדשה בבית הספר גרמה להרמת גבה וצחקוקים מאחורי גבו. יותם נעלב ובחר לא לשותף את הוריו ולבחור בדרך של החסרת שיעורים וימים בבית הספר.

לכל זאת הגיעו עדי וזיו במהלך הפגישה בעצמם.

מה שכמובן ייתר את הצורך בתהליך אימוני ליותם, חסך לו ולהוריו לא מעט תסכול וכסף.

הפגישה הסתיימה בהמלצה חמה לעדי ולזיו להחליט ביניהם באופן מיידי מי מהם לוקח אחריות על הניהול הכלכלי של הבית ואולי אף לקחת מספר פגישות אימון אצל מאמן שמתמחה בצד הכלכלי ובבקרת הוצאות, תרגול ומעקבים.

תהליכי משחק (הפעל הצד השמאלי של המוח) עדיפים לעין שיעור על כל תהליך עם שאלונים (הצד הימני של המוח) בה אנו מנסים "להיראות טוב" ו"לומר את הדברים הנכונים" (לעיתים באופן בלתי מודע) בעוד שמשחק גורם לנו כמבוגרים להיות הרבה יותר אותנטיים. ולאלו שמאמינים בראיון אישי ראשוני כחלק מאיסוף המידע במפגש הראשון רק נציין כי רמת התקיפות המחקרית של הכלי הינו סביב: 18%-22%.

(*) המודל התלת צירי לערכים – נא עיינו: ויקיפדיה-ניהול על פי ערכים.

פרופ' דולן חוקר, כותב ומלמד את עולם הערכים מזה עשרים וחמש שנה ומסקנותיו המרכזיות הינן: על מנת לחיות בצורה מיטבית, אנו חייבים שתהיה נוכחות של שלושת צירי הערכים בחיינו. וכמובן: עלינו להשתדל ולהיות בהלימה של הערכים בהם אנו בוחרים.

www.simondolan.com

הכותב הינו מייסד ומנהל המרכז הישראלי לערכים העוסק בפיתוח ובהטמעת תהליכי שינוי ממוקדי ערכים. המרכז מהווה חלק מקבוצת ייעוץ בינלאומית, הסמכות בינלאומיות בעולם הערכים, שותף למהדורות בעברית של ספרי עיון והדרכה בעולם הערכים ולפיתוח משחק הערכים לעולם ולישראל, סמנכ"ל למשאבי אנוש ו"שופט-צד" בבית הדין לעבודה בעבר.

www.values-center.co.il